

Міністерство освіти і науки України
Кафедра політичних наук і права
Рада молодих вчених Університету Ушинського
Наукове товариство студентів, аспірантів, докторантів і
молодих вчених

VI Всеукраїнська науково-практична конференція
студентів та
молодих вчених
«СУЧАСНІ ВИКЛИКИ СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО
РОЗВИТКУ: ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ТА СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНІ ВИМІРИ»
22 травня 2026 року

м. Одеса

УДК: 32+316]-043.86:3.073(477)

C91

Рекомендовано до друку рішенням

Вченої ради ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 15 від 26 червня 2026 року)

Рецензенти:

Коч С. В., доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політології Одеського національного університету імені І. І. Мечникова

Гедікова Н. П., доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

C91 «Сучасні виклики соціально-політичного розвитку: політико-правові та соціально-економічні виміри» [Електронний ресурс] : матеріали VI Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів та молодих вчених (м. Одеса, 22 травня 2026 р.) / за заг. ред. д. політ. н. С. М. Наумкіної, к. політ. н. С. А. Дмитрашко, к. пол. н. І. І. Пронози. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», 2026. 266 с.

22 травня 2026 року у ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» проведено VI Всеукраїнську науково-практичну конференцію студентів та молодих вчених, в якій взяли участь представники закладів вищої освіти України, студенти, магістри, аспіранти та докторанти, представники дипломатичної служби України. До збірника увійшли тези доповідей з актуальних питань політичного процесу України та світу, міжнародних відносин та дипломатії. Видання адресоване науковим та науково-педагогічним працівникам закладів вищої освіти, студентам, магістрам, аспірантам, докторантам та всім, хто цікавиться питаннями політичної науки, дипломатії, права та філософії.

© автори тез

© ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», 2026

Дерік Ангеліна	ЧИ ІСНУЮТЬ МЕЖІ ЛЮДСЬКИХ ЗНАНЬ?	217
Атаманюк Зоя		
Івахненко Аанстасія	СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ВИМІР МІГРАЦІЇ УКРАЇНЦІВ ДО ІРЛАНДІЇ	220
Ієремія Василь	МАРКЕТИНГОВІ ІНСТРУМЕНТИ В РОБОТІ ДЕПУТАТА МІСЦЕВОЇ РАДИ З ВИБОРЦЯМИ ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ ДОВІРИ ДО НЬОГО: ДОСВІД МІСТА ОДЕСИ	225
Карастан Сергій	ІНСТИТУЦІОНАЛІЗАЦІЯ ТІНЬОВОЇ ЕКОНОМІКИ: МЕХАНІЗМИ, АКТОРИ ТА СОЦІОКУЛЬТУРНІ ВИМІРИ	229
Козар Анна	МУЛЬТИКУЛЬТУРАЛІЗМ ЯК ФУНДАМЕНТАЛЬНА СКЛАДОВА НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ КАНАДИ	233
Левко Артур	ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ПІДХОДІВ РФ ДО ВЕРБУВАННЯ ПОЛІТИКІВ У ФРН ТА ФРАНЦІЇ	238
Наумова Марія	СПЕЦИФІКА ЦИВІЛІЗАЦІЙ СХОДУ І ЗАХОДУ	242
Атаманюк Зоя		
Начев Микола	НОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА МЕДІА В	245
Атаманюк Зоя	ПРОЦЕСІ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ	
Стасій Наталя	МОВА ЯК ІНСТРУМЕНТ КУЛЬТУРНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В УМОВАХ ДЕМОКРАТІЇ	249
Цуркан Дар'я	СОЦІОКУЛЬТУРНІ ТА УПРАВЛІНСЬКІ ВИКЛИКИ МІЖНАРОДНОЇ МІГРАЦІЇ В КРАЇНАХ ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ	255
Юрченко Єлизавета	ЛІТЕРАТУРА ЯК ЗАСІБ УТВЕРДЖЕННЯ ДЕМОКРАТИЧНИХ ІДЕЙ	260

НАПРЯМ 4

СОЦІОКУЛЬТУРНІ ВИКЛИКИ СУЧАСНОСТІ: ФІЛОСОФСЬКІ, СОЦІОЛОГІЧНІ ТА УПРАВЛІНСЬКІ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ

ЧИ ІСНУЮТЬ МЕЖІ ЛЮДСЬКИХ ЗНАНЬ?

Дерік Ангеліна Едуардівна,
здобувачка першого року навчання
першого (бакалаврського)
рівня вищої освіти факультету іноземних мов
Університет Ушинського, м. Одеса

Атаманюк Зоя Миколаївна
доктор філософських наук,
професор, професор кафедри
філософських та соціологічних студій та
соціокультурних апрактик
Університет Ушинського, м. Одеса

Проблема знання неодноразово опинялась в епіцентрі філософських дискусій. Серед пунктів, що позначають історичну траєкторію таких дискусій можна згадати протистояння Сократа і софістів, гостроту питання про співвідношення знання та віри (інколи: розуму та віри) в ранній християнській патристиці, проблему співвідношення мови та знаків із істинною реальністю за часів схоластики, епістемологічні наголоси періоду утвердження новочасної європейської філософії, нарешті, проблему співвідношення знання та цінностей і полеміку навколо сутності знання у методологічній свідомості сцієнтистської європейської філософії першої третини XX ст. Зрозуміло, тема, як і більшість філософських тем, не була ні вичерпана, ні закрита. Більше того, останнім часом у спробах визначити стан та тип сучасного суспільства все частіше фігурує термін «суспільство знань», що знову повертає нас до питання про сутність

знання та його роль, перш за все в суспільному житті, але також і в житті окремої людини [1]. Саме цей останній момент уявляється мені важливим, оскільки в сучасних епістемологічних та наукознавчих дослідженнях виявляється тенденція трактувати знання як синонім інформації, обізнаності або поінформованості: в усіх таких трактуваннях знання так чи інакше відривається від людини або й навіть протиставляються їй. Сьогодні ми звертаємось до питання про межі людського пізнання, що є однією з центральних проблем філософії, або гносеології, яка хвилює людство протягом усього його існування. Чи здатний людський розум досягнути всесвіт у його повноті, чи ми приречені блукати лише в обмеженому просторі зрозумілого? Відповідь на це питання не є однозначною, оскільки вона коливається між гносеологічним оптимізмом та песимізмом, а також залежить від того, що саме ми вважаємо «знанням».

З іншого боку, історія науки – це історія розширення меж можливого. Люди навчилися вимірювати швидкість світла, зазирати в мікросвіт атома і бачити галактики, що знаходяться на відстані мільярдів світлових років. Пізнання — це процес руху від незнання до знання. Хоча кожне конкретне знання може бути відносним, сума людських знань постійно зростає. Технології, винахідництво та науковий метод розширюють межі нашого розуміння. Філософський матеріалізм стверджує, що принципових меж пізнання немає, і людство здатно досягнути всі закономірності природи! Як казав Іммануїл Кант, «Розум не черпає свої закони з природи, а диктує їх їй» [1].

Перш за все, людські знання обмежені нашими біологічними та психологічними особливостями. Ми сприймаємо світ через органи чуття (зір, слух, нюх, дотик), які мають певний діапазон чутливості. Наш мозок, хоч і є надзвичайно складним, має обмежений обсяг пам'яті та обробки інформації в одиницю часу.

Таким чином так, у всього є межа, проте на мою думку, кожна людина обирає не тільки свій шлях, а й ціну та рівень своїх знань. Люди повинні усвідомлювати обмеженості власних знань, мати змогу вчано зупинитися, тут я погоджусь із Сократом. «Я знаю, що нічого не знаю». Але все одно, у кожного

своя думка, і, можливо, комусь ближче слова Ньютона. «Наші знання — це лише крапля, а те, чого ми не знаємо — океан» [2].

Тому те, поза чим не може відбутись феномен знання, ґрунтується на вкоріненості людини у товщу природно-космічних процесів, а тому безглуздо вести розмову про «мислячі машини», про «бунт роботів», про знання як деяку інформаційну ланку організації соціального життя та виробничих процесів: тут можемо мати справу лише з інформацією, значущістю та цільовим спрямуванням якої може визначити людина і тільки людина. З іншого боку, із нашого дискурсу випливає і неможливість подавати людину як об'єкт та результат соціальних маніпуляцій та програмувань (у чому свою «посильну» роль намагаються виконати прихильники аналітичної філософії): людина, як ми можемо переконатись у цьому на прикладі аналізу її епістемологічної характеристики, завжди постає чимось значно більшим за суспільство, за технології, за способи і форми організації життя; вона до того ж, у прямому значенні, є явищем всекосмічним, фундаментальним, буттєвим [3, с. 199]. І одним із нагальних завдань філософії, на моє глибоке переконання, постає завдання наполегливого нагадування їй про це, пробуджування в ній відчуття своєї глибинної спорідненості із першими началами буття.

Аналіз будови знання, вписаний у пошуки та традиції світової філософії, дає можливість стверджувати, що його не можна звести до інформації, до технологічних засобів організації суспільного життя: своїм смисловим компонентом знання органічно зв'язане з людиною, з її вкоріненістю у глибинні шари буття.

Список використаних джерел:

1. Кант І. Критика сили судження. Київ : Темпора, 2022. 702 с.
2. Філософія: Підручник / за ред.. Є.Р. Борінштейна. Одеса: Університет Ушинського, 2021. 502 с.
3. Юнг К.Г. Архетипи і колективне несвідоме. Київ : Астролія. 2023. 608 с.

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ УНІВЕРСИТЕТУ
УШИНСЬКОГО
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ,
АСПІРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І МОЛОДИХ
ВЧЕНИХ**

**VI Всеукраїнська науково-практична конференція студентів та
молодих вчених
«СУЧАСНІ ВИКЛИКИ СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО РОЗВИТКУ:
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ТА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ВИМІРИ»**

м. Одеса, 22 травня 2026 року

**Матеріали друкуються в авторській редакції.
Відповідальність за точність поданих фактів, цитат, цифр, прізвищ
тощо несуть автори.**